

Jeg synes, at den betænkelighed ved optagelsen af Tyrkiet, som statsministeren jo i virkeligheden havde, da han var i opposition den betænkelighed, som tidligere regeringspolitikere i Danmark ytrer nu, hvor de er kommet i opposition, og den betænkelighed, en meget stor del af den danske befolkning har, også burde indfinde sig hos beslutningstagerne i dette spørgsmål.

Man har så forsøgt at sige: Jo, jo, man går hurtigt frem med optagelse af Tyrkiet, men bare rolig, for man vil benytte sig af nogle overgangsordninger, specielt vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed. Det ville man også ved udvidelsen med de ti øst- og centraleuropæiske lande. Her sagde man jo også, at vi kunne tage det helt roligt, fordi der var overgangsordninger, men problemet var bare, at man aldrig benyttede sig af dem.

Problemet er, at i sagen om Tyrkiet vil man jo heller ikke benytte sig af dem, når det kommer til stykket, og det er vel derfor, vi ikke kan få et klart svar fra hr. Jens Rohde i dag. Man vil have mulighed for at berolige befolkningen ved at sige, at der kommer overgangsordninger, men man lader være med at bruge dem, når tiden kommer. Det er derfor, det er så vigtigt, når vi har den diskussion, at få af vide af hr. Jens Rohde her i dag, om overgangsordninger vil blive benyttet i det omfang, vi overhovedet kan benytte dem.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er da fuldstændig rigtigt, at de kan benyttes, hvis det er sådan, at det er relevant. Men det afgørende er jo, at man er nødt til at spørge sig selv, og man er nødt til at undersøge først, om det er relevant at tale om de overgangsordninger. Det kan hverken hr. Kristian Thulesen Dahl eller jeg sige noget om i dag, for det Tyrkiet, som vi kender i dag, er jo ikke det, som bliver optaget i EU.

Så er jeg altså også af den opfattelse, at hvis vi – som flere andre talere i øvrigt også har været inde på – er med til at vise åbenhed over for tyrkerne, hvis vi medvirker til at få tyrkerne ind i vores selskab, hvis vi giver dem håb og viser dem, at den vestlige måde er en vej til at gøre tingene på, at det vestlige demokrati giver dem en bedre levestandard, eller de selv kan skabe sig en bedre levestandard, er der måske ikke noget at være så forfærdelig bange for, sådan som hr. Kristian Thulesen Dahl er. Jeg må sige, at jeg er mere bange for alternativet, altså at vi udeluk-

ker tyrkerne, fordi jeg mener, det kan skabe en ganske alvorlig sikkerhedspolitisk trussel mod Danmark.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så går vi til sidste spørger, og det er hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

I tirsdags sagde statsministeren, at ledigheden er begyndt at falde. Så blev det onsdag, og da vil jeg tro, at der har været livlig aktivitet i Beskæftigelsesministeriet, for alle vidste jo, at torsdag ville ledighedstallet for august måned blive offentliggjort, og det viser jo, at det, statsministeren sagde i tirsdags, ikke passede. Ledigheden er steget, augustledighedstallet viser en stigning.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Jens Rohde: Kunne vi få en forklaring på, hvorfor ledighedens udvikling under denne regering ikke blev berørt i statsministerens tale, nemlig at ledigheden er steget, og at det ikke passer, at ledigheden falder, men stiger? Det viser det senest offentliggjorte tal.

Jeg kan føje til, om hr. Jens Rohde ikke også kan være enig med Danske Bank, der i dag bl.a. udtaler til Information: »Vi har ikke fået den endegyldige vending for ledigheden ...«. Danske Bank mener, at selvfølgelig skal den nok komme, men den er ikke kommet endnu, men statsministeren sagde, at den er begyndt at komme.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Samlet set er der jo over året et fald på 9.000 i ledigheden.

Jeg har tidligere forklaret – jeg tror, det var til hr. Frank Jensen – at det jo altid er sådan, at når vi kommer ind i dette kvartal lige efter sommerferien, vil der være en stigning i ledigheden. Det er en rimelig teknisk fremskrivning, men det har jo lidt at gøre med, at når de ledige går på sommerferie, er de ude af arbejdsløhedskøen, men når de kommer tilbage fra sommerferie, skal de jo melde sig igen, og så kommer de ind i arbejdsløhedskøen igen. Det er derfor, man ser et markant fald i arbejdsløhedsstatistikkerne i juni måned, og så stiger tallet selvfølgelig tilsvarende igen, når vi når hen i september-oktober. Sådan er det, og hr. Jan Petersen ved også ganske udmærket godt, at det er forklaringen.